

[Bækgaard.]

udvidelse, som koster en del penge, men jeg vil tro, at disse penge er givet godt ud, og den foreslåede fordeling af udgifterne, som jo er blevet lidt ændret i folketinget, finder jeg meget naturlig.

Alt i alt kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal ganske kort sige, at til et forslag som dette vil den højtæredede socialminister jo på forhånd kunne regne med velvillig modtagelse fra alle os, der i hvert fald tror, at vi hverken lider af den ene eller den anden af de sygdomme, der her er tale om. Mit parti finder forslaget rimeligt, og også den ændring, der er sket med hensyn til byrdefordelingen, finder vi fornuftig. Jeg kan derfor tilsige vor medvirken til lovforslagets gennemførelse her i det høje ting.

Ingeborg Refslund Thomsen: Det forebyggende arbejde, der udføres i tuberkulosebekæmpelsen, er jo både herhjemme og uden i verden anset for forbilledligt: vi er nået frem til at få de rene kvægbesætninger; der arbejdes med nye tuberkuloseundersøgelser, der kan konstatere et sygdomsangreb, længe før den angrebne selv har følt sig syg, og på de mange sanatorier, vi har, helbreedes de allerflESTE af disse patienter, hvis sygdom før så håbløs ud.

Det tredje led i bekæmpelsen af tuberkulosen, efterbehandlingen for de økonomisk vanskeligt stillede syge, der ikke kan betegnes som kronisk syge, tager dette lovforslag sigte på. Ansvar for efterbehandlingen er henlagt til tuberkulosestationerne, der ikke blot fører tilsyn med de syge selv, men også er rådgivende for de hjem, som de syge efter et sanatorieophold vender tilbage til.

Tuberkulosestationerne kan nu ikke blot give gode råd, men kan også skaffe midler, så det bliver lettere at følge de gode råd. Der opstilles kun to betingelser for at få den alsidige hjælp, som denne lov tilbyder: der skal foreligge en trang til denne hjælp, og den syge må ubetinget underkaste sig tuberkulosestationens anordninger. Den dag, sanatorieopholdet kan afsluttes, tårner vanskelighederne sig jo op for den, der er fattig, og ikke mindst for den, der også er familieforsørger. Efter dette lovforslag kan der straks tilstås indtil 6 måneders ophold på et rekonescenthjem og senere indtil 2 måneders ophold på et anerkendt rekonescenthjem. Overgangen til hverdagens krav kan mildnes derigennem, og faren for tilbagefald bliver mindre. Det kritiske punkt kommer

jo ofte den dag, den syge vender hjem og alligevel ikke har den legemlige og åndelige modstandskraft som før i tiden.

Det er meget vidtgående beføjelser, der her lægges i de sociale udvalgs hænder, men jeg tror, at en del af disse beføjelser har de allerede tiltaget sig på egen hånd, idet de i mange tilfælde har handlet efter konduite så langt, som de på nogen måde kunne gå; nu legaliseres meget af den hjælp, som de allerede har ydet. De sociale udvalg skal skønne over hjælpens omfang og størrelse og såvidt muligt lette bekymringer og sorger, ikke blot for det daglige brød, men også for fremtiden, bekymringer, der virker nedbrydende og kan hindre en varig helbredelse: en sundere bolig med tilskud i indtil 5 år, hjælp til optræning og omskoling, en supplerende hjælp til de indtægter, der ofte er blevet begrænset o. s. v.; en alsidig og vidtgående hjælp, der skal modvirke, at tuberkulosepatienterne føler sig slået ud.

Det kan måske blive vanskeligt nok at administrere loven i de forskellige kommuner, men de sociale udvalg står jo med en rig erfaring og en stor menneskekundskab, og jeg tror, de viser megen forståelse.

Gigtsygdomme, der jo ikke er smittefarlige eller dødelige, har man hidtil ikke fra samfundets side betragtet med samme alvor. Sådanne patienter og også kræft- og lupuspatienter falder ind under lovens rammer.

Fordelingen af udgifterne var efter det oprindelige forslag anlagt efter nøjagtig samme tredeling som udgifterne til kommunehjælp. Den er nu ændret i det andet høje ting således, at opholdskommunerne slipper med en mindre procentdel.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale dette lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud til oprettelse og drift af et J. F. Willumsen-museum i København.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1655).